

Hans Berg
Näsäkersvägen 7
65410 SUNDOM

ÄRENDE Beslut om miljökonsekvensbedömning i fråga om byggande av ett vindkraftverk

KLAGOMÅLET

Hans Berg har tillställt justitiekanslersämbetet ett 25.5.2011 daterat klagomål som gäller förtärandet vid behandlingen av EPV-Vindkraft Ab:s byggnadstillståndsärende. Klaganden har kritiserat Vasa stads byggnadsinspektion för att närings-, trafik- och miljöcentralen (senare också NTM-centralen) inte har bett om utlåtande om behovet av en miljökonsekvensbedömning.

UTREDNING

Vasa stads byggnads- och miljönämnd har gett sin utredning i ärendet daterat 23.11.2011. NTM-centralen har gett ett utlåtande i ärendet daterat 30.1.2012. NTM-centralen har gett ett tilläggsutlåtande i ärendet daterat 24.5.2012. En avskrift av nämnda handlingar bifogas för kännedom till klaganden.

AVGÖRANDE

Tillämpade bestämmelserna

Enligt 108 § i grundlagen skall justitiekanslern övervaka att domstolarna och andra myndigheter samt tjänstemännen, offentligt anställda arbetstagare och också andra, när de sköter offentliga uppdrag, följer lag och fullgör sina skyldigheter.

Enligt 4 § i lagen om justitiekanslern i statsrådet undersöker justitiekanslern ett klagomål, om det finns anledning att misstänka att en person, en myndighet eller någon annan institution som omfattas av justitiekanslerns övervakningsbehörighet har handlat lagstridigt eller underlåtit att fullgöra sina skyldigheter, eller om justitiekanslern annars anser att det finns orsak härtill. Med anledning av ett klagomål som anförts hos justitiekanslern vidtar justitiekanslern de åtgärder som han eller hon anser vara befogade med tanke på efterlevnaden av lagen, rättsskyddet eller tillgodosendandet av de grundläggande fri- och rättigheterna och de mänskliga rättigheterna. I ärendet inhämtas sådana utredningar som justitiekanslern anser behövliga.

Enligt 4 § 1 moment i lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (senare också MKB-lagen) tillämpas förfarandet vid miljökonsekvensbedömning på projekt och ändringar av projekt beträffande vilka verkställigheten av ett för Finland förpliktande internationellt fördrag förutsätter bedömning eller vilka kan ha betydande skadliga miljökonsekvenser på grund av särdragen i Finlands natur och miljö i övrigt. Genom förordning av statsrådet föreskrivs närmare särdragen om de projekt och ändringar av projekt som skall bedömas vid förfarandet vid miljökonsekvensbedömning.

Enligt 2 moment tillämpas bedömningsförfarandet vidare i enskilda fall när ett projekt liksom även någon annan än i 1 moment avsedd väsentlig ändring av ett redan genomfört projekt sannolikt föranleder betydande skadliga miljökonsekvenser som, även med de sammanlagda konsekvenserna av olika projekt, till sin natur och omfattning kan jämföras med konsekvenserna av projekt som avses i 1 moment.

Enligt 3 moment skall vid bedömningen av konsekvensernas betydelse i enskilda fall utöver 2 moment dessutom projektets egenskaper och lokalisering samt konsekvensernas karaktär beaktas. Genom förordning av statsrådet föreskrivs närmare om bedömningsgrunderna.

Enligt 5 § 2 moment i MKB-lagen tillämpas bedömningsförfarandet inte på ett sådant projekt eller en sådan ändring av ett redan genomfört projekt som avses i 4 § 2 moment, om konsekvenserna har utretts så som förutsatts i denna lag vid ett förfarande enligt någon annan lag och därvid alla de villkor förhållanden eller intressen kan påverkas av projektet liksom även sammanställningar och stiftelser vars verksamhetsområde kan beröras av konsekvenserna av projektet har hörts om dessa utredningar. Innan beslut om tillstånd eller något annat därmed jämförbart beslut som avser genomförandet av projektet fattas bedömer kontaktmynigheten vid behov om de utredningar och höranden som gjorts i enlighet med någon annan lag är tillräckliga.

Enligt MKB-lagens 6 § beslutar NTM-centralen om tillämpningen av bedömningsförfarandet på projekt som avses i 4 § 2 moment. Beslutet ska fattas utan dröjsmål, dock senast inom en månad efter det att NTM-centralen har fått tillräcklig information om projektet. Innan beslutet fattas ska tillräckliga förhandlingar om behovet av bedömningsförfarandet föras mellan behöriga myndigheter, och den projektansvarige ska ges tillfälle att bli hörd i saken.

Enligt MKB-lagens 16 § ankommer den allmänna ledningen av verkställigheten av lagen, uppföljningen och den allmänna utvecklingen av bedömningen på miljöministeriet. De övriga miljöministerierna sköter ledningen och uppföljningen av verkställigheten samt utvecklingen av bedömningen på sina respektive verksamhetsområden och kan vid behov meddela tillämpningsanvisningar om bedömningsförfarandet. Närings-, trafik- och miljöcentralerna leder och övervakar verkställigheten av denna lag inom sina verksamhetsområden. De statliga och kommunala myndigheterna skall samarbeta för att genomföra bedömningsförfarandet enligt denna lag och anpassa det till förfaranden enligt andra lagar som berör ett visst projekt.

I MKB-lagens 17 § bestäms att utöver det som särskilt föreskrivs om sökande av ändring har en närings-, trafik- och miljöcentral rätt att anföra besvär över ett sådant avgörande av ett tillståndsgivande enligt någon lag som gäller ett projekt enligt 4 § eller över något annat beslut som är väsentligt för genomförandet av projektet, när besvärsgrunderna är att en miljökonsekvensbedömning enligt denna lag inte har företagits eller att bedömningen har varit bristfällig till väsentliga delar. Den som annars har rätt att söka ändring i ett beslut genom besvär kan i dessa åberopa att bedömningsförfarandet inte har genomförts eller att det har varit bristfälligt till väsentliga delar.

I statsrådets förordning om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning har vindkraft införts i förteckningen över projekt på vilka bedömningsförfarande alltid ska tillämpas (6 §). Vindkraftverk har införts i förteckningen med en ändring av förordningen 1.6.2011. I nuläget finns projekt med över 10 vindkraftverk och över totalt 30 MW med i förteckningen.

I 65 § 1 moment i naturskyddslagen (NSL) bestäms att om ett projekt eller en plan antingen i sig eller i samverkan med andra projekt eller planer sannolikt betydligt försämrar de naturvärden i ett område som statsrådet föreslagit för nätverket Natura 2000 eller som redan införts i nätverket, för vars skydd området har införts eller avses bli införts i nätverket Natura 2000, ska den som genomför projektet eller gör upp planen på behörigt sätt bedöma dessa konsekvenser. Detsamma gäller ett sådant projekt eller en sådan plan utanför området som sannolikt har betydande skadliga verkningar som när området. Den ovan avsedda bedömningen av verkningarna kan också utföras som en del av det bedömningsförfarande som avses i 2 kap. i lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning.

Enligt 65 § 2 moment i NSL ska den myndighet som beviljar tillståndet eller godkänner planen se till att den bedömning som avses i 1 mom. har gjorts. Myndigheten ska därefter begära utlåtande därom av närings-, trafik- och miljöcentralen och av den som förvaltar naturskyddsområdet. Om närings-, trafik- och miljöcentralen själv genomför projektet, ges utlåtandet i stället av miljöministeriet. Utlåtande ska ges utan dröjsmål och senast inom sex månader.

I 65 § 3 moment i NSL bestäms att en myndighet som på grundval av anmälningskyldighet som bestämts i lag eller förordning har fått anmälan om ett projekt eller en plan som avses i 1 mom. ska inom ramen för sina befogenheter vidta åtgärder för att avbryta genomförandet av projektet eller planen tills den bedömning som avses i 1 mom. har gjorts och de utlåtanden som avses i 2 mom. inhämtats. Myndigheten ska också underrätta närings-, trafik- och miljöcentralen om saken i så god tid att centralen hinner vidta motsvarande åtgärder.

Enligt NSL 66 § 1 moment i NSL får en myndighet inte bevilja tillstånd att genomföra ett projekt eller godkänna eller fastställa en plan, om bedömnings- och utlåtandeförfarandet enligt 65 § 1 och 2 mom. visar att projektet eller planen betydligt försämrar de naturvärden för vilkas skydd området införts eller avses bli införts i nätverket Natura 2000.

Bedömning

Miljökonsekvensbedömning

Enligt handlingarna har byggstillstånd för byggande av vindkraftverket beviljats av Vasa stads byggnadsinspektör 1.7.2010 (§ 429). Före detta hade stadsstyrelsens planeringssektion 8.6.2010 behandlat ärendet enligt 137 § i markanvändnings- och bygglagen. Planeringssektionen hade i beslutfattandet ansett miljöutredningen gjorts av Ramboll Finland Oy tillräcklig. Enligt Vasa stads utredning har planeringssektionen på grund av Ramboll Finland Oy:s utredning konstaterat att byggandet inte leder till betydande konsekvenser för miljön eller medför betydande negativa miljöeffekter eller andra konsekvenser. På basis av denna utredning har Vasa stad antagit att bedömningsförfarandet enligt lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning inte tillämpas på projektet.

Vasa stad har i sin utredning ytterligare konstaterat att Vasa stads representanter hade tillsammans med NTM-centralens representanter haft 14.5.2010 ett möte, där tillståndsförfarandet vid tillämpningen av 137 § i markanvändnings- och bygglagen och bygglov för vindkraften diskuterats. Deltagarna hade då kommit överens om att de miljöutredningar som gjorts var tillräckli-

ga. Vasa stad har även på grund av denna diskussion haft den uppfattningen att det inte behövs en ansökan om ett beslut av NTM-centralen om behovet av en miljökonsekvensbedömning.

Enligt Södra Österbottens NTM-centrals utlåtande skulle en ansökan om bedömning dock ha varit nödvändig. Före 1.6.2011 måste NTM-centralen alltid fatta ett skilt beslut om tillämpning av MKB-förfarandet i fråga om vindkraftverk. NTM-centralen bestämmer också om de utredningar och höranden som gjorts i enlighet med någon annan lag är tillräckliga.

Syftet med miljökonsekvensbedömningen är enligt lagen att främja bedömningen och ett enhetligt beaktande av miljökonsekvenser vid planering och beslutfattande och samtidigt öka medborgarnas tillgång till information och deras möjligheter till medbestämmande. Syftet är alltså att myndigheten har tillräcklig information om miljö och konsekvenser till miljö. (Holio, Erkki J., Johdatus ympäristöoikeuteen, Talentum, Helsinki 2009, s. 130 -131)

Den nationella lagstiftningen baserar sig på Europeiska gemenskapernas rads direktiv om bedömning av inverkan på miljön (85/337/EEG). I direktivet framhålls att det är nödvändigt att inverkan på miljön beaktas på ett så tidigt stadium som möjligt vid all teknisk planläggning och i olika beslutsprocesser.

Med hänsyn till att NTM-centralen bedömer om miljökonsekvensbedömningen behövs eller inte och fattar ett beslut om miljökonsekvensbedömningen skall göras i ett enskilt fall förenat jag mig om NTM-centralens uppfattning och anser att Vasa stad borde ha gjort en ansökan till NTM-centralen. I så fall kunde NTM-centralen ha avgjort om redan gjorda utredningar gällande de miljökonsekvenser var tillräckliga.

Beträffande mötet 14.5.2010 mellan representanterna från Vasa stad och NTM-centralen konstaterar jag att någon ingående utredning om mötet inte har stått till mitt förfogande. Därför nöjer jag mig med att konstatera att NTM-centralen leder och övervakar verkställigheten av bedömningsförfarandet inom sitt verksamhetsområde. Detta gäller också sammanträden mellan lokala myndigheter och NTM-centralen.

Vasa stad har i sin utredning ytterligare betonat, att NTM-centralen kunde ha anfört besvär när staden hade meddelat NTM-centralen om stadsstyrelsens planeringssektions beslut. NTM-centralen har i sina utredningar inte tagit ställning till saken.

Jag understyrker att enligt MKB-lagen beslutar NTM-centralen om tillämpningen av bedömningsförfarandet. Den kan därför inte låta bli att fatta ett beslut som kan granskas och överklagas. Därtill understyrker jag att NTM-centralens övervakningsplikt omfattar också dess rätt att anföra besvär över ett avgörande av ett tillståndsärende eller något annat beslut som är väsentligt för genomförandet av projektet, när beslutsgrunden är att en miljökonsekvensbedömning inte har företagits eller att bedömningen har varit bristfällig.

En bedömning av konsekvenserna för Naturaområdet

I sitt utlåtande konstaterar NTM-centralen att vindkraftverket i fråga är beläget på ett avstånd av mindre än två kilometer från bebodda havsörsbön. Bland annat har havsörnen ommänts i informationsblanketten som beskriver Naturaområdet bredvid (Sundomviken FI0800057). Natura området i fråga hör till Natura 2000 nätet i enlighet med naturdirektivet och fågeldirektivet. Detta område, i synnerhet Sundomvikens innersta del och Söderfjärdens öppna åkerområde, är också en viktig viloplats för flyttfåglar.

Enligt NTM-centralen innehåller miljöutredningen daterad 12.5.2010 några ovannämnda även gällande Naturaområdets naturvärden och projektets inverkan på dessa. I utredningen har man dock inte i tillräcklig omfattning analyserat t.ex. havsörnens betende i ungdomsfasen och projektets konsekvenser för denna. I utredningen har man även i mindre omfattning granskat Naturaområdets betydelse i egenskap av en viktig viloplats för fåglar under flyttningstiden och vindkraftsverkets placering i förhållande till flyttingsrutterna samt de konsekvenser som placeringen medför.

Enligt NMT-centralens tolkning, med tanke på det som ovan framförts, borde en bedömning av konsekvenserna för Naturaområdet ha gjorts före beslut om tillstånd för byggande fattades.

Jag är av samma åsikt som NTM-centralen och anser att en bedömning av konsekvenserna för Naturaområdet borde ha gjorts före beslut om tillstånd för byggande fattades.

Åtgärder

Jag faster Vasa stads byggnadstillsyns uppmärksamhet vid att kontrollera före sitt beslut att de att NTM-centralen har fattat beslut om miljökonsekvensbedömningen och bedömningen av konsekvenserna för Naturaområdet.

Jag faster också NTM-centralens uppmärksamhet vid att leda och övervaka verkställigheten av bedömningsförfarandet om miljökonsekvenser inom sitt verksamhetsområde.

Klagomålet ger inte anledning till andra åtgärder.

Bilagorna till Er skrift returneras härmed.

Biträdande justitiekansler

Mikko Puumalainen

Äldre justitiekanslerssekreterare

Minna Ruuskanen

Hannu Kuokkanen

byggnadsjurist

byggnads- och omgivningsnämnd

tel: 0400-450 118

email: hannu.kuokkanen(at)vaasa.fi

Vasa 28.11.2011

1 bilaga

Justitiekanslersämbete

Tanja Mansikka

PB 20

00023 STATSRÅDET

ref: ert brev 29.9.2011 Dnr OKV/657/1/2011

VASA STADS UTREDNING

Bästa Tanja Mansikka,

Vasa stads utlåtande är som bilaga.

Med vänlig hälsning

Hannu Kuokkanen

BILAGA Vasa stads utredning 23.11.2011 § 136

PL 2 65101 VAASA

PB 2 65101 VAASA

Puhelin (06) 325 1111

Telefon (06) 325 1111

Käyntiosoite: Raastuvankatu 21B (5. kerros)

Telefax (06) 325 3625

Telefax (06) 325 3625

e-mail: etunimi.sukunimi@vaasa.fi

e-mail: fornamn.efternamn@vaasa.fi

Besöksadress: Rådhusgatan 21 B (5. våningen)

OIKEUSKANSLERIN-
VIRASTO

01.12.2011

657/1/2011

aa

TM

Laakso Leena

Lähetetty: 10. kesäkuuta 2010 8:48
Lähetetty: 10. kesäkuuta 2010 8:48
Vastaanottaja: Laakso Leena
Aihe: VB: Mervento

Från: Hirvijärvi Esa
Skickat: 9. kesäkuuta 2010 16:56
Till: Bagge Sofia
Ämne: Mervento

Hei,

ollaan pohdittu Christerin kanssa sitä tuulivoimalan lupa-asiaa ja tultu siihen käsitykseen ettei viireillä oleva yhden voimalan hankke tarvitse ympäristölupaa. Tätä ajatusta tukee:

- ympäristönsuojeluasetuksen listauksessa ympäristölupavaltuutusta toiminnasta ei ole tuulivoimalaa, eli ei ole ehdottomasti lupavelvollinen
- on vaikea kuvitella realistisia lupaehtoja, joilla tuulivoimalan ympäristöhaittoja rajoitettaisiin sijaintipaikan läheisyydessä ei ole todeilista haitankärsijää, eli asutusta, loma-asutusta tai muita sellaista maankäyttöä, jolle tuulivoimalasta aiheutuisi kohtuutonta haittaa (melusta tai varjostuksesta), edellyttäen että tehdyn ympäristövaikutusselvityksen meluyöhykkeet vastaavat läheisen Ojennin alueen Natura-kohde on valittu suojelehuojelmaan sellaisiin perusteisiin, ettei tuulivoimalasta voi katsota aiheutuvan suojelealueelle haittoja. Alueella tosin pesii merikotka ja merikotkia kuolee tuulivoimaloihin, mutta tilanne on sama koko rannikkokoalueella, eikä laji ole enää erityisen uhanalainen

Naturan osalta kantaa on kysytty suullisesti myös ELY-keskuksen Matti Kyöriäiseltä.

Voimalan rakentaminen toki rajoittaa lähialueen myöhempiä maankäyttöä. Maston oleellisin vaikutus on ehkä kuitenkin maisemakuvaallinen. Masto näkyy Söderfjärdeniä, joka on valtakunnallisesti arvokas maisema-alue.

Haittojen aiheutuminen tulevalle maankäytölle ei ole ympäristöluvassa käsiteltävä asia, semminkin kun alueella ei ole asemakaavaa jolla vaikutusalueen aiottu käyttö olisi osoitettu. Valtioneuvoston periaatepäätös arvokkaista maisema-alueista ohjaa niiden säilymistä lähinnä perinteisten maankäyttötapojen ja niiden luomien perinnebiotooppien sekä rakennuskannan ylläpitämiseksi kaavoituksellisiin ja taloudellisiin keinoin puuttumatta muutoksiin maisema-alueen ulkopuolella.

Jos tästä jostain virallisempaa paperia tarvitsee niin palataan asiaan. Virallisempi paperi olisi kai sitten viranhaltijalausunto, ei kai lautakunta voi lausua itselleen.

t. Esa

10.6.2010

136 §

Lausunto apulaisoikeuskanslerille

Hans Berg on valittanut oikeuskanslerinvirastoon tuulivoimalan luvan myöntämisestä Sundomiin Vaasaan. Apulaisoikeuskanslerinvirasto on pyytänyt Vaasan kaupungilta lausunnon 25.11.2011 mennessä. Selvityspyyntö on liitteenä 1.

Teknisen toimialajohtajan Päivi Korkealaaksen, kaavoitusjohtaja Tapio Ivakon, kaupunginlakimies Marja Ylisalmen, teknisen toimien lakimiehen Sebastian Rönlundin ja rakennuslakimies Hannu Kuokkasen yhdessä 3.11.2011 pitämässä neuvottelussa on sovittu, että rakennusvalvontaviranomainen antaa lausunnon.

Rakennuslakimies Hannu Kuokkanen, puh: 06-3251428, email: hannu.kuokkanen(at)vaasa.fi
Rakennus- ja ympäristölautakunta antaa kunnioittaen seuraavan lausunnon:

Vaasan rakennustarkastajan myöntämä rakennuslupaa (pääöspäivämäärä 1.7.2011 § 429) on edeltänyt Vaasan kaupungin hallituksen suunnittelujarjeston 8.6.2011 § 93 myöntämä suunnittelutarveratkaisu. Suunnittelutarveratkaisu on tullut lainvoimaiseksi, koska siitä ei ole valitettu. MRL 193 §:n 1 momentin 7 kohdan nojalla elinkeino- liikenne- ja ympäristökeskuksella olisi ollut valitusoikeus suunnittelujarjeston suunnittelutarveratkaisupäätöksestä, mutta sitä valitusoikeutta EL Y-viranomainen ei ole käyttänyt.

Suunnittelutarveratkaisun harkinnassa rakennuspaikan perustamisen edellytyksiä selvittäessä suunnittelujarjesto on tukeutunut mm. laajaan tehtyyn ympäristöselvitykseen. Selvitysten perusteella suunnittelutarveratkaisun päättäjä on todennut, ”ettei rakentaminen johda vaikutuksia ympäristöön rakentamiseen taikka aiheuta merkittäviä haitallisia ympäristö- tai muita vaikutuksia” (s. 39 päätösoitteeseen valmistelutekstissä).

Bergin valitus perustuu siihen, että lupaviranomaisen olisi tullut pyytää yksittäisen tuulivoimalahankkeen osalta EL Y-viranomaisen päätöstä L ympäristövaikutusten arviointimenettelyä 10.6.1994/468 annetun lain 4 § 2 momentin nojalla.

Arviointimenettelyä sovelletaan yksittäistapauksessa sellaiseen hankkeeseen, joka todennäköisesti aiheuttaa laadultaan ja laajuudeltaan 1 momentissa tarkoitettujen hankkeiden vaikutuksiin rinnastettavia merkittäviä haitallisia ympäristövaikutuksia. Lain 2 §:n 1 momentin 2 kohdan nojalla myös lain 6 §:n tarkoittama EL Y-viranomaisen päätös arviointimenettelyyn soveltamisesta on ympäristövaikutusten arviointimenettelyä.

Suunnittelutarveratkaisun ja sittemmin rakennusluvun myöntäneet viranomaiset eivät kumpikaan ole katsoleet EL Y-viranomaisen yksittäispäätöstä tarpeelliseksi, koska mm. laadun ympäristöselvityksen mukaan tuulivoimalahankkeesta ei aiheudu merkittäviä haitallisia ympäristö- tai muita vaikutuksia. Kynnys arviointimenettelyä annettun lain 4 § 2 momentin soveltamiseen on, että näitä vaikutuksia todennäköisesti aiheutuu.

Lautakunta on yllätyksellisesti Bergin valitukseen sisältyvään Egon Nordström-nimisen viranhaltijan yksipuolisesta ja varauksettomasta kannanotosta, jonka mukaan hakemus

päätöksestä olisi tullut jättää EL Y-viranomaiselle. Ko. viranhalijan edustamalla viranomaisella on ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annettun lain 16 § 2 momentin mukaan velvollisuus ohjata ja valvoa lain täytäntöönpanoa alueellaan. Lautakunnan käsityksen mukaan EL Y-viranomaisen ohjaava vaikutus 14.5.2010 käydyt neuvottelun tuloksena on näkynyt siinä, että EL Y- viranomaisen arviointimenettelystä annettun lain 4 § 2 momentin mukaista päätöstä ei ole tarvinnut hakea. Mahdollinen valvonta olisi tullut näkyä siinä vaiheessa, kun suunnittelutarvetta on annettu tiedoksi EL Y-viranomaiselle ja tällä viranomaisella olisi ollut mahdollisuus saattaa rakennuspaikan perustaminen suunnittelutarvetta jleminen viranomaisen arvioitavaksi.

Lautakunnan tietoon ei ole saatettu, että tuuliavoimialahankkeen muutoshakemuksia olisi viireillä jossakin muussa viranomaisessa.

Laissa ympäristövaikutusten arviointimenettelyssä on viranomaiselle annettu harkintavaltaa siihen nähden, aiheuttaako hanke todennäköisesti merkittäviä haitallisia ympäristövaikutuksia. Mm. tehdyn ympäristövaikutus selvityksen perusteella, jota ei ole asetettu kyseenalaiseksi missään vaiheessa, hanke ei näitä haitallisia ympäristövaikutuksia aiheuta.

Käsittely

Esittelijä lisäsi käsitteilyn aikana seuraavan kappaleen lausunnon ensimmäisen kappaleen jälkeen:

Kaavoitusjohtaja Tapion Ivalolta tänään esittelypäivänä saadun tiedon mukaan kaupunkisuunnittelun (vt. kehitysohjata Tomas Häyry ja Tapio Ivalko) ja EL Y-viranomaisen (Ympäristö ja luonnontarvetta) kanssa on pidetty pe 14.5.2010 aamupäivällä neuvottelu koskien Sundomiiin pystytettävän EPV:n tuuliturbiiniavoimialan lupamenettelyä suunnittelutarvetta ja rakennuslupamenettelyä varten. Siinä neuvottelussa osapuolet ovat päätyneet siihen, että tehty ympäristöselvitykset ovat olleet tässä yksittäistapauksessa riittäviä, kunhan hakemusta on täydennetty kuvasovitteilla (kuvamontaaseilla), joista näkyv voimialan vaikutukset maisemakuvaan.

Päätös

Rakennus- ja ympäristölautakunta antaa kunnioittaen seuraavan lausunnon:

Vaasan rakennustarkastajan myöntämää rakennuslupaa (päätöspäivämäärä 1.7.2011 § 429) on edeltänyt Vaasan kaupunkisuunnittelun suunnittelutarvetta 8.6.2011 § 93 myöntämä suunnittelutarvetta. Suunnittelutarvetta on tullut lainvoimaiseksi, koska siitä ei ole valitettu. MRL 193 §:n 1 momentin 7 kohdan nojalla elinkeino- liikenne- ja ympäristökeskuskyselyä olisi ollut valitusosoikeus suunnittelujarjeston käyttänyt.

Kaavoitusjohtaja Tapion Ivalolta tänään esittelypäivänä saadun tiedon mukaan kaupunkisuunnittelun (vt. kehitysohjata Tomas Häyry ja Tapio Ivalko) ja EL Y-viranomaisen (Ympäristö ja luonnontarvetta) kanssa on pidetty pe 14.5.2010 aamupäivällä Rantala ja arkkitehti Eva Sund-Knuuttila) kanssa on pidetty pe 14.5.2010 aamupäivällä

neuvottelu koskien Sundomin pystytettävän EPV:n tuuliturbiinivoimalan lupamenettelyä suunnittelutarveratkaisua ja rakennuslupamenettelyä varten. Siinä neuvottelussa osapuolet ovat päättäneet siihen, että tehdyn ympäristöselvitykset ovat olleet tässä yksittäistapauksessa riittäviä, kunhan hakemusta on täydennetty kuvasovitteilla (kuvamontaaseilla), joista näkyy voimalan vaikutukset maisemakuvaan. Suunnittelutarveratkaisun harkinnassa rakennuspaikan perustamisen edellytyksiä selvitetään suunnitteluajasto on tukeutunut mm. laajaan tehtyyn ympäristöselvitykseen. Selvitysten perusteella suunnittelutarveratkaisun päättäjä on todennut, "ettei rakentaminen johda vaikutuksiltaan merkittävästi rakentamiseen taikka aiheuta merkittäviä haitallisia ympäristö- tai muita vaikutuksia" (s. 39 päätösoiteen valmistelutekstissä).

Bergin valitus perustuu siihen, että lupaviranomaisen olisi tullut pyytää yksittäisen tuulivoimalahankkeen osalta EL Y-viranomaisen päätöstä L ympäristövaikutusten arviointimenettelyä 10.6.1994/468 annettun lain 4 § 2 momentin nojalla. Arviointimenettelyä sovelletaan yksittäistapauksessa sellaiseen hankkeeseen, joka todennäköisesti aiheuttaa laadultaan ja laajuudeltaan 1 momentissa tarkoitettujen hankkeiden vaikutuksiin rinnastettavia merkittäviä haitallisia ympäristövaikutuksia. Lain 2 §:n 1 momentin 2 kohdan nojalla myös lain 6 §:n tarkoittama EL Y-viranomaisen päätös arviointimenettelyyn soveltamisesta on ympäristövaikutusten arviointimenettelyä.

Suunnittelutarveratkaisun ja sittemmin rakennusluvan myöntäneet viranomaiset eivät kumpikaan ole katsooneet EL Y-viranomaisen yksittäispäätöstä tarpeelliseksi, koska mm. laaditun ympäristöselvityksen mukaan tuulivoimalahankkeesta ei aiheudu merkittäviä haitallisia ympäristö- tai muita vaikutuksia. Kynnys arviointimenettelyä annettun lain 4 § 2 momentin soveltamiseen on, että näitä vaikutuksia todennäköisesti aiheutuu.

Lautakunta on yllätyksellisesti Bergin valituksen sisältyvään Egon Nordström- nimisen viranhaltijan yksipuolisesta ja varauksettomasta kannanotosta, jonka mukaan hakemus päätöksestä olisi tullut jättää EL Y-viranomaiselle. Ko. viranhaltijan edustamalla viranomaisella on ympäristövaikutusten arviointimenettelyä annettun lain 16 § 2 momentin mukaan velvollisuus ohjata ja valvoa lain täytäntöönpanoa alueellaan. Lautakunnan käsityksen mukaan EL Y-viranomaisen ohjaava vaikutus 14.5.2010 käydyneuvottelun tuloksena on näkynyt siinä, että EL Y- viranomaisen arviointimenettelyä annettun lain 4 § 2 momentin mukaisista päätöistä ei ole tarvinnut hakea. Mahdollinen valvonta olisi tullut näkyä siinä vaiheessa, kun suunnittelutarveratkaisu on annettu tiedoksi EL Y-viranomaiselle ja tällä viranomaisella olisi ollut mahdollisuus saattaa rakennuspaikan perustaminen suunnittelutarveratkaisuna ylempään viranomaisen arvioitavaksi.

Lautakunnan tietoon ei ole saatettu, että tuulivoimalahankkeen muutoshakemuksia olisi viireillä jossakin muussa viranomaisessa.

Laiassa ympäristövaikutusten arviointimenettelyssä on viranomaiselle annettu harkintavaltaa siihen nähden, aiheuttaako hanke todennäköisesti merkittäviä haitallisia ympäristövaikutuksia. Mm. tehdyn ympäristövaikutus selvityksen perusteella, jota ei ole

20

Pöytäkirjanantarkastajien nimikirjaimet

asetettu kyseenalaiseksi missään vaiheessa, hankke ei näitä haitallisia ympäristövaikutuksia aiheuta.